

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 346

Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2016

Πλήρωμα φωτός

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτός,
οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια·
ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ,
ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Τὰ πάντα τώρα (μέ τήν ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου) γέμισαν μέ Φῶς,
καί ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ καί τὰ
καταχθόνια,
ᾗς γιορτάζει, λοιπόν, ὅλη ἡ κτίσις
τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ,
πάνω στήν ὁποία ἔχει στερεωθεῖ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Κ΄

Κορύφωση τῆς ἐμπάθειας καί τῆς αὐθαιρεσίας

Μετά τίς παράνομες ἐκλογές τόσο στίς ἐπίμαχες μητροπόλεις Ἀττικῆς καί Λάρισας, ὅσο καί στίς μητροπόλεις Νέας Ἰωνίας καί Βεροίας καί τίς παράνομες ἐνθρονίσεις, παρ' ὅλον ὅτι οἱ δύο νεοεκλεγέντες, Παντελεήμων καί Ἰγνάτιος, δέν μπόρεσαν νά μπουῖν στίς μητροπόλεις πού ἐξελέγησαν (στίς ὁποῖες βρίσκονταν ἤδη οἱ Ἀττικῆς Νικόδημος καί Λαρίσης Θεολόγος), θεώρησαν ὅτι τό θέμα ἔχει λήξει ἀπό ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς (ἄσχετα ἂν τό Σ.τ.Ε. ἀνέστειλε τήν ἐκλογή τους καί τό Ὑπουργεῖο Παιδείας δέν δέχθηκε νά ἐκδόσει Προεδρικά Διατάγματα ἐγκαταστάσεώς τους). Ὅσο κι ἂν ἤθελαν οἱ ἐκκλησιαστικοί κύκλοι γύρω ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ νά παρυσιάσουν συντελεσμένη αὐτήν τήν εἰκόνα πρός τά ἔξω, ἡ ροή τῶν γεγονότων ἀπέδειξε ὅτι χρειαζόταν ἀκόμα πολὺς δρόμος νά διανυθεῖ.

Ἡ πρώτη ἐξέλιξη προέκυψε μέ τή συγκρότηση τῆς νέας Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ΔΙΣ) τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1994. Σ' αὐτήν μετεῖχαν οἱ Σιδηροκάστρου Ἰωάννης, Δρυϊνιούπολεως Σεβαστιανός, Φλωρίνης Αὐγουστῖνος, Λαγκαδᾶ Σπυρίδων, Κιλκισίου Ἀπόστολος, Ἐλασσῶνος Σεβαστιανός, Καρπενησίου Νικόλαος, Κυθήρων Ἰάκωβος, Μονεμβασίας καί Σπάρτης Εὐστάθιος, Ἡλείας Γερμανός, Θηβῶν καί Λεβαδείας Ἱερώνυμος, Κερκύρας Τιμόθεος. Οἱ πέντε

πρῶτοι ἀπ' αὐτοὺς ἔδειξαν ἐνδιαφέρον νά θέσουν πρῶτον τὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα ἐντὸς τῆς ΔΙΣ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, γνωρίζοντας ὅτι οἱ συνοδικοὶ αὐτοὶ θά ἀπαιτήσουν νά δοθεῖ μία λύση, προσπάθησε μέ τήν μείωση τῶν συνεδριάσεων τῆς ΔΙΣ καί μέ τήν ἐπιλογή δευτερευόντων ὑπηρεσιακῶν θεμάτων νά ξεφύγει ἀπὸ τή δυσκολία.

Ἡ πίεση ὁμως ξεκίνησε ἤδη μέ τήν ἐναρξη τῆς πρώτης συνεδρίας καί τήν ἀντιφώνηση τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς ΔΙΣ Σιδηροκάστρου Ἰωάννη. Ζήτησε νά γίνουν οἱ κινήσεις πού χρειάζονται γιὰ νά ὁδηγηθεῖ ἡ Ἐκκλησία καί πάλι στήν ἐνότητα. Πρόβαλε σάν ἀνυπερβλητὸ ἐμπόδιο γιὰ τήν ἐνότητα τήν πράξη τῆς Συνόδου νά ἀποκόψει τοὺς 3 μητροπολίτες. Εἶπε:

«Διὰ τοῦτο ἀπευθύνω ἑκκλησιν, Μακαριώτατε, ἀπευθύνω ἱερείαν, Ἀγιοι Συνοδικοί, νά δεχθῆτε νά ἀσχοληθῶμεν μέ τό πρῶτον θέμα τῆς συνεδρίας ἡμῶν, τήν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος καί τῆς ἀγάπης εἰς τό Ἱερὸν Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας μας, ὥστε ἡνωμένοι καί ἀγαπημένοι νά ἀντιμετωπίσωμεν, νά ἀντιμετωπίσουν οἱ διάδοχοί μας, τὰ ἄλλα μεγάλα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας μας...».

Μέ αὐτόν τόν πόνο ψυχῆς, μέ αὐτά τὰ προτρεπτικά λόγια προσπάθησε ὁ ἄγνός γηραιὸς ἐπίσκοπος νά φιλοτιμήσει τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί νά δώσει τέ-

λος σ' αυτό τό δράμα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐξελίξεων. Δεῖτε πῶς περιγράφει τὰ ὅσα διαμείφθηκαν στή ΔΙΣ ὁ μητροπολίτης Ἀττικῆς Νικόδημος (Εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ, 582-585):

«Οἱ Μητροπολίτες Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος, Θηβῶν κ. Ἰερώνυμος, Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιος συνηγόρησαν ὑπέρ τῆς ἀπόψεως ὅτι πρέπει νά λυθεῖ τό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα μέ ἀγάπη μεταξύ τῶν Μητροπολιτῶν. Ὁ Κιλκισίου παρουσίασε μιά εἰσήγηση ἀγάπης καί καταλλαγῆς γιά τήν προώθηση τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος. Πρότεινε νά ἀκυρώσει ἡ Σύνοδος τήν ἀπόφαση τῆς Συνόδου τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1993, ἡ ὁποία ἐντελῶς ἀναρμόδια καὶ δίχως καμιά διαδικασία ἐπέβαλε τό ἀνύπαρκτο κι ἀνυπόστατο γιά ἐπισκόπους ἐπίμιμο τῆς ἀκοινωνησίας στους τρεῖς Μητροπολίτες.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σπασμωδικά ἀντέδρασε καί εἶπε ὅτι αὐτό εἶναι θέμα τῆς Ἱεραρχίας. Μέ τό μέρος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τάχτηκαν ἀνοιχτά οἱ Μητροπολίτες Κερκύρας Τιμόθεος καί Ἡλείας Γερμανός, οἱ ὁποῖοι μέ ἔντονο ὕφος καταφέρθηκαν ἐναντίον τῶν Συνοδικῶν πού ζήτησαν τήν ἐπιδίωξη τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης.

Ὁ Κιλκισίου κι ἄλλοι Μητροπολίτες ἀντέταξαν ὅτι ἡ ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης ἐπιβάλλεται νά γίνη ἀπ' τῇ Διарκῇ Ἱερά Συνόδο, γιά τόν ἀπλούστατο λόγο ὅτι ἡ Διарκῆς Ἱερά Σύνοδος πῆρε αὐτή τήν ἀπόφαση, πού ἦταν ἀντικανονική καί παράνομη καί πρέπει μέ νέα πράξη τῆς Διарκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου νά ἀκυρωθεῖ καί νά ἐξαφανιστεῖ.

Ὁ Μητροπολίτης Σπάρτης Εὐστάθιος εἶπε πῶς δέν εἶναι ἀνάγκη νά ἀρθεῖ

τό ἐπίμιμο, γιά τό λόγο ὅτι εἶναι ἀνύπαρκτο κι ἀνυπόστατο κατά τούς Ἱερούς Κανόνες. Κι ἐπομένως δέν ἔχει καμιά ἰσχὺ καί καμιά συνέπεια.

Οἱ Μητροπολίτες Κιλκισίου Ἀπόστολος καί Φλωρίνης Αὐγουστῖνος κατάθεσαν καί εἰδικό ὑπόμνημα, πού λέει:

“...Κατόπιν τούτων ὡς μέλη τῆς ΔΙΣ, συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Κανονισμοῦ 2/77 περί ἐργασιῶν τῆς ΔΙΣ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ΖΗΤΟΥΜΕΝ τήν ἀναγραφὴν εἰς τήν ἡμερησίαν διάταξιν πρὸς συζήτησιν κατὰ τήν ἐπομένην συνεδρίαν τῆς 2.9.94 τοῦ θέματος “ἀναθεώρησις τῆς ἀπὸ 10.8.93 ἀποφάσεως τῆς ΔΙΣ περὶ ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων ἀκοινωνησίας εἰς τοὺς τρεῖς Μητροπολίτας”.

Ἐπὶ τοῦ αἰτήματός μας αὐτοῦ δικαιούται νά ἀποφασίσῃ ἡ ΔΙΣ συμφώνως πρὸς τήν δευτέραν περίπτωσιν τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ.

Ἀθῆναι 1 Σεπτεμβρίου 1994

Μετά σεβασμοῦ

Οἱ αἰτοῦντες Συνοδικοί Σύεδροι

Ὁ Πολυανῆς καί Κιλκισίου Ἀπόστολος
Ὁ Φλωρίνης Αὐγουστῖνος”

Ἡ διαλεκτικὴ τοῦ ὑπομνήματος εἶναι σαφής. Ἡ ἐξαφάνιση αὐτῆς τῆς ἀντικανονικῆς καί παρανόμου πράξεως θά βοηθοῦσε στήν ἐπικράτηση πνεύματος καταλλαγῆς καί κοινωνίας.

Οἱ Μητροπολίτες Σιδηροκάστρου Ἰωάννης, Κιλκισίου Ἀπόστολος, Λαγκαδᾶ Σπυρίδων, Φλωρίνης Αὐγουστῖνος καί Σπάρτης Εὐστάθιος τάχθηκαν ὑπέρ τῆς ἀπόψεως ὅτι πρέπει νά ἀρθεῖ τό ἐπίμιμο, ἐνῶ ὁ Μητροπολίτης Θηβῶν Ἰερώνυμος εἰσηγήθηκε ὅτι πρέπει νά συγκροτηθεῖ ἐπιτροπή, γιά νά μελετήσῃ τό πρόβλημα σέ βάθος καί νά ἀναζητήσῃ τρόπους λύσεώς του.

Ὁ Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας τήν προηγούμενη μέρα εἶχε διαβεβαιώσει παράγοντες πού εὐνοοῦσαν τή διαδικασία τῆς καταλλαγῆς, ὅτι θά ὑποστηρίξει τήν πρόταση ἀκυρώσεως τοῦ ἐπιτιμίου. Ξαφνικά, ὅμως, ἄλλαξε κατεύθυνση. Μέσα στη Σύνοδο πρότεινε τή συγκρότηση καινούριας ἐπιτροπῆς, πού θά ἐπιδιώξει ἤδηθεν συμβιβαστική λύση τοῦ ζητήματος.

Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἀπ' τό 1990 συγκροτήθηκαν ἀλλεπάλληλες ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες συνεδρίασαν καί κατάρτισαν πορίσματα, ἀλλά ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ, μέ τεχνάσματα, ἐξουδετέρωσε τίς ἀποφάσεις τους.

Τήν πρόταση τοῦ Θηβῶν περί νέας ἐπιτροπῆς τήν ἄρπαξε καί τήν υἱοθέτησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ. Ἡ ἄμεση ἀποδοχή της δημιουργεῖ τήν ὑπόνοια ὅτι ἦταν ὅλα συμφωνημένα καί μεθοδευμένα.

Μετά ἀπ' τόν Ἀρχιεπίσκοπο τή συμμερίστηκαν οἱ Μητροπολίτες Κερκύρας Τιμόθεος καί Ἡλείας Γερμανός.

Ἀμέσως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, χωρίς νά ἐπιτρέψει συζήτηση καί χωρίς ψηφοφορία, ἀνάγγειλε τή συγκρότηση πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Σ' αὐτή διόρισε καί τόν Μητροπολίτη Θηβῶν, πού ἔκανε τήν πρόταση, καί τούς δύο Μητροπολίτες, Κερκύρας καί Ἡλείας, πού τάχθηκαν ἀλληλέγγυοι μέ τίς ἀπόψεις του. Ἐτοίχε ἀσφάλισε στήν ἐπιτροπή τήν πλειοψηφία. Καί προσέθεσε δύο ἀκόμα μέλη. Τόν παλαιό Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ Σπυριδῶνα καί τόν Σπάρτης Εὐστάθιο. Προδήλως γιά νά ἀποσοβηθεῖ ὁ κίνδυνος ἀμέσου λήψεως ἀποφάσεως γιά τήν ἄρση τοῦ ἐπιτιμίου.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ΔΙΣ Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου Ἰωάννης παρα-

τήρησε ὅτι δέν εἶναι δυνατή ἡ συζήτηση μέ τούς τρεῖς Μητροπολίτες, ἂν πρῶτα δέν ἄρθεῖ τό ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας, διότι πῶς εἶναι δυνατό νά γίνει ἐπικοινωνία μέ Μητροπολίτες πού τυπικά θεωροῦνται καταδικασμένοι;

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέιλησε ὅτι θά πεῖ "Δί' εὐχῶν..." καί θά τερματίσει τή συνεδρίαση τῆς Συνόδου. Ὁ Σιδηροκάστρου ἀντιπάχθηκε καί ζήτησε τή συνέχιση τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου, διότι τά προβλήματα εἶναι κρίσιμα καί πρέπει ὅπωςδήποτε νά ἐπιλυθοῦν τό συντομώτερο δυνατόν.

Συζήτηση γιά τή σύνθεση καί γιά τίς ἀρμοδιότητες τῆς ἐπιτροπῆς δέν ἔγινε. Γιατί δέν ἐπιπράπηκε. Οὔτε καί ψηφοφορία ἔγινε. Καταγράφηκε στά Πρακτικά, ὅτι συγκροτεῖται ἡ ἐπιτροπή, δίχως καί νά ἀναγραφεῖ ποῖο εἶναι τό συγκεκριμένο ἔργο, πού ἀναλαμβάνει.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν ὀδυμένη. Σέ κάποια φάση τῶν συζητήσεων καί τῶν διαξιφισμῶν, ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος ἐπέτεθηκε στόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τόν ἐνεκάλεσε ὅτι αὐτός εἶναι ὁ μοχλός τῆς ἀνωμαλίας μέσα στήν Ἐκκλησία. Καί ζήτησε τήν παραίτησή του. Εἶπε δέ, ὅτι σέ περίπτωση πού ὁ Μακαριώτατος διαλύσει τή Σύνοδο, αὐτή θά συνέλθει αὐτοδικαίως τήν ἐπόμενη μέρα, σύμφωνα μέ τό Νόμο. Καί πρόσθεσε ὅτι, κι ἂν ἀκόμα ὁ πρόεδρος ἀποχωρήσει, τό σῶμα εἶναι ὑποχρεωμένο νά καθίσει καί νά συνεδριάσει.

Τελικά ὁ πρόεδρος ἀνακοίνωσε ὅτι τήν ἐπόμενη μέρα, Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου, δέν θά συνεχιστοῦν οἱ ἐργασίες τῆς Συνόδου. Ἀργά, ὅμως, τό ἀπόγευμα εἰδοποιήθηκαν τά μέλη ὅτι θά πραγματοποιηθεῖ ἡ συνεδρίαση τῆς δεύτερης μέρας».

Μέ την γνωστή αυθαίρετη και βίαιη στάση του ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ χειρίστηκε στη Σύνοδο την κίνηση αυτή των πέντε μητροπολιτών. Δεν έβαλε καν σε ψηφοφορία την πρότασή τους για άρση του έπιτιμίου της άκοινωνησίας των τριών μητροπολιτών. Και μέ τη συμμαχία του Θηβών Ιερωνύμου, ο οποίος, ενώ έδειξε στην αρχή ότι επιδιώκει μαζί μέ τους πέντε την άρση των έπιτιμίων, στό τέλος πρότεινε και μιá ακόμα έπιτροπή δήθεν για λύση του εκκλησιαστικού και μέ πραξικοπηματικό τρόπο ο Αρχιεπίσκοπος όρισε τά πέντε μέλη της έπιτροπής, τρία από τά όποια τά ήλεγχε, και χωρίς να πάρει τη συγκατάθεση της Συνόδου για την κίνηση αυτή, την διέλυσε.

Τό απόγευμα της 1ης-9-1994 ή Έπιτροπή κάλεσε διά του Αρχιγραμματέα τους τρεις μητροπολίτες για να συζητήσουν. Τό ίδιο αυτό απόγευμα βολιδοσκοπήθηκαν οι Άττικής Νικόδημος και Λαρίσης Θεολόγος άν δέχονται τόν διαμελισμό των μητροπόλεων τους για να τακτοποιηθούν οι άντικανονικά και παράνομα νεοεκλεγέντες στίς μητροπόλεις τους, Παντελεήμων (ο οποίος για δεύτερη φορά καταλάμβανε άντικανονικά θρόνο - Ζάκυνθο πρώτα, μετά Άττική) και Ίγνάτιος. Μοχλός πίεσης για την επιδίωξη αυτή της έπιτροπής ήταν ή άρση του έπιτιμίου. Δίνει κομμάτι της μητροπόλεώς σου; Αίρεται τό έπιτίμιο. Τόν τύπο αυτό της συναλλαγής ο Άττικής Νικόδημος τόν χαρακτηρίσε ως «σιμωνία». Σέ άρθρο του στον Όρθόδοξο Τύπο κοινοποιούσε τίς απόψεις του, πού διατύπωσε στην Έπιτροπή (Είπέ τη Έκκλησία, σελ. 592-595):

«...Μου ζήτησαν, δίχως περιστροφές,

νά παραχωρήσω τη μισή Μητρόπολι. Γιά λόγους ποιμαντικούς; Όχι. Ούτε καν τό ανάφεραν. Γιατί αυτό επιβάλλει ή Ίεροκανονική δεοντολογία; Κάθε άλλο. Ή μεθόδευσι αυτή είναι έντελώς πρωτότυπη κι άγνωστη στην εκκλησιαστική ιστορία και στό Κανονικό Δίκαιο. Γιατί εγώ δέν είμαι σε φόρμα, είτε βιολογική είτε πνευματική, γά να άσκήσω τά καθήκοντά μου; Αντίθετα, είχαν την ευαισθησία να μου πλέξουν έγκώμια. Τότε, γιατί; Γιά να δοθεί στον Μητροπολίτη ο οποίος για δεύτερη φορά έπχειρησε να καταλάβη Μητρόπολι, πού ο πατέρας της και ο ποιμένας της βρίσκεται ακόμα στην ζωή.

Στάθηκα σκεπτικός, γεμάτος μελαγχολία. Πού είστε Πατέρες άγιοι, να θρηνησετε την έκπτωσι του αρχιερατικού λειτουργήματος. Πού είστε άγιοι Άποστολοι να διαμαρτυρηθήτε για τόν τεμαχισμό του άρραφου χιτώνα του Ίησου Χριστού. Μοιράζουμε και τελειώνουμε. Κόβουμε τόν μπακλαβά και γλύφουμε όλοι τό σιρόπι.

Παρατήρησα στους συνομιλητές μου ότι μέ κάλεσαν σε διάλογο, ενώ έκκρεμούν τά άθλια έππίμια. Και τους δήλωσα ότι τόν χαρακτηρισμό μου “άθλια έππίμια” τόν υπογραμμίζω.

Οί συνεπίσκοποί μου και συνομιλητές μου δέν άντέδρασαν στον χαρακτηρισμό των έπιτιμίων ως άθλίων. Είχαν και γι' αυτό τό θέμα την εύκολη απάντησι. Μου έζήτησαν να τά ξεχάσουμε όλα. Να προχωρήσουμε στον διαμελισμό της Μητροπόλεως. Και άν λυθή τό πρόβλημα αυτό, αυτόματα θά έκπέση και τό έππίμιο.

Πέρασα άπ' τη δοκιμασία ενός δεύτερου κλονισμού. Τό “έππίμιο”, τό παράνομο και άντικανονικό, ή ποινή, πού

έπέβαλε ή έμπάθεια, συνδυάστηκε μέ τήν παροχή. Δίνεις τή μισή Μητρόπολι καί είσπράττεις τή δικαστική άπαλλαγή.

Πραγματικά μέ αίφνιδίασε καί μέ τρόμαξε ή “άδελφική” πρότασι. Μοϋ ζητήθηκε μιá συναλλαγή καθαρά Σιμωνιακή. Αυτό πού στήν ίερατική ζωή θεωρείται προδοσία. Καί πού καταποντίζει στήν άνυποληψία καί στήν ποινή τής καθαίρεσεως κι αυτόν πού δίνει τήν παροχή κι αυτόν πού τήν παίρνει».

Καί καταλήγει ό Άττικής Νικόδημος καθορίζοντας άκριβώς τή στάση του:

«Ύστερα άπ' τίς έπαφές καί συνομιλίες μέ τήν Συνοδική Έπιτροπή, άνοιχτά, κατενώπιον τοϋ Κυρίου μας καί τοϋ πιστοϋ λαοϋ Του καί τοϋ συνόλου τών έπισκόπων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, φίλων καί έχθρων, είμαι ύποχρεωμένος νά καθορίσω τήν στάσι μου.

Ή έπισκοπική μου συνείδησι δέν μοϋ έπιτρέπει νά ύποκύψω στόν έκβιασμό τής Σιμωνίας. Τό έπίτιμιο, πού έπέβαλε ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος, προσβάλλει κι εκείνους πού τό έπέβαλαν αλλά καί τή δική μου άρχιερατική φιλοτιμία. Μέ κανένα λόγο δέν δέχομαι νά άρθεί μέ άντάλλαγμα.

Άδελφοί μου, άν είμαι ένοχος, δικάστε με καί καταδικάστε με. Άν δέν είμαι, άφήστε μέ νά διακονήσω τήν Έκκλησία καί τήν Μητροπολιτική μου περιφέρεια μέ τίς δυνάμεις πού μοϋ άπέμειναν.

Αυτά μέ άγάπη σέ σās τούς συλλειτουργούς μου. Καί μέ σεβασμό στά Συνοδικά σχήματα διοικήσεως τής Έκκλησίας μας.

Άλλά καί μέ σαφήνεια καί μέ άνυποχώρητη διάθεση».

Ένα νέο γεγονός, πού σηματοδοτούσε καί άλλες έξελίξεις ήταν ότι ό Παντελεήμων Μπεζενίτης βρέθηκε άντιμέτωπος μέ τήν ποινική Δικαιοσύνη.

Παρ' όλον ότι δέν είχε νομιμοποίηση νά ύπογράψει (τό έργο αυτό τό έκανε ή τοποτηρητεία ύπό τόν Άρχιεπίσκοπο), εκείνος παρουσιαζόταν στή μητρόπολη ως ό έπιχώριος μητροπολίτης. Λειτουργούσε καί τοϋ έλεγαν τήν φήμη του ως νομίμου μητροπολίτου στήν Άττική, έστελνε έγκυκλίους στους ιερείς καί στο λαό, υπέγραφε όλα τά κείμενα ως ό μητροπολίτης Άττικής Παντελεήμων. Μετά άπό σωρεία άναφορών στήν Είσαγγελία, ό Είσαγγελέας τοϋ Άρείου Πάγου έδωσε έντολή στόν Είσαγγελέα Έφετών Λάμπρο Καραμπελα νά έρευνήσει τήν περίπτωση άντιποιήσεως άρχής έκ μέρους τοϋ Παντελεήμονα Μπεζενίτη.

Τό κλίμα πού είχε διαμορφωθεί τόν Όκτώβριο τοϋ 1994 τό περιγράφει ό Άττικής Νικόδημος (Είπέ τή Έκκλησία, σελ. 597-598):

«Κατά μήνα Όκτώβριο οί έντάσεις καί οί άντισταθέςεις αύξήθηκαν. Πυρετός μέσα στο σκυθρωπό φθινόπωρο. Πλαστές προσεγγίσεις, μέ σκοπούς δόλιους. Είκοτικά άνοίγματα διαλόγου, πού όδηγούσαν στο χάος.

Στίς 6 τοϋ μηνός είχε κληθεί νά συνεδριάσει ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος. Οί άναγγελίες τοϋ τύπου έλεγαν ότι θά συζητούσε τά πορίσματα τής Έπιτροπής καί θά έπαιρνε άποφάσεις. Παράλληλα, όμως, μέ τίς άνακοινώσεις τοϋ Τύπου, κυκλοφορούσαν καί οί ψίθυροι. Αυτοί μετέφεραν τό άρνητικό κλίμα πού κυριαρχούσε στά άρχιεπισκοπικά συμβούλια καί τά παρασυμβούλια. Τά σχέδια έμεναν κρυφά. Ή έχθρότητα όμως άπλωνόταν σάν φονικό νεφέλωμα καί προκαλούσε μελαγχολία».

Οί φόβοι δέν άργησαν νά έπαληθευθοϋν μέ τίς κινήσεις πού έκανε ό Άρχιεπίσκοπος στή Διαρκή Ίερά Σύνοδο

στην αρχή. Δεΐτε τό ἀνακοινωθέν τῆς 6ης Ὀκτωβρίου:

«Συνῆλθε ὑπό τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡσχολήθη μέ τό λεγόμενον “ἐκκλησιαστικόν ζήτημα”. Ἀνεγνώσθησαν:

α) Τά Πρακτικά τῶν συναντήσεων μεταξύ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου, Ἠλείας καὶ Ὠλένης κ. Γερμανοῦ, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου, Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Τιμοθέου καὶ τῶν ἐκπτώτων Μητροπολιτῶν κ. Κωνσταντίνου, Θεολόγου καὶ Νικοδήμου, καθὼς καὶ τῶν ἐκλεγέντων ἀπό τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς 25ης Μαΐου Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος καὶ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου.

β) Ἔκθεσις-Πρότασις τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον, μέ τὴν ὁποίαν προτείνεται ἡ δημιουργία τῶν κάτωθι Ἱ. Μητροπόλεων μέ διχοτόμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν:

1. Ἱ. Μητρόπολις Φαρσάλων καὶ Δομοκοῦ μέ ἔδραν τὰ Φάρσαλα.

2. Ἱ. Μητρόπολις Ἀττικῆς μέ ἔδραν τὰ Νέα Λύσια.

3. Ἱ. Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ μέ ἔδραν τὴν Κηφισίαν.

4. Ἱ. Μητρόπολις Λαρίσης μέ ἔδραν τὴν Λάρισαν.

5. Ἱ. Μητρόπολις Τυρνάβου, Τεμπῶν, Ἀγιάς καὶ Συκουρίου μέ ἔδραν τὸν Τύρναβον.

Συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν, εἰς τὴν πρώτην προτείνεται ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Κωνσταντίνου, εἰς τὴν δευτέραν

ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Νικοδήμου, εἰς τὴν τρίτην ἡ παραμονὴ τοῦ κ. Παντελεήμονος, εἰς τὴν τετάρτην ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Θεολόγου καὶ εἰς τὴν πέμπτην ἡ παραμονὴ τοῦ κ. Ἰγνατίου.

γ) Πρότασις τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς νά συγκληθῇ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, μόνῃ ἀρμοδίᾳ νά ρυθμίσῃ τό ὅλον ζήτημα.

Ὑπὲρ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας μέ θέματα τὴν τακτοποίησιν τῶν ὡς ἄνω Ἀρχιερέων καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπιβληθέντων εἰς αὐτοὺς ἐπιτιμίων ἐψήφισαν 9 Συνοδικοὶ Σύεδροι ἔναντι 2, οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν κατὰ, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννου, ὅστις ἰσχυρίσθη ὅτι “δέν εἴμεθα ὥριμοι δι’ ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος” καὶ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Αὐγουστίνου, ὅστις ἐτάχθη κατὰ συγκλήσεως οἰασδήποτε Ἱεραρχίας “μέχρις ὅτου τακτοποιηθῇ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος”».

Ἡ νέα αὕτη δῆθεν πρότασις λύσεως ἔδινε τὴν εὐχέρεια στήν πλευρά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, παρουσιάζοντάς τιν ἐκδίκαση τῆς ὑποθέσεως στήν Ὀλομέλεια τοῦ Σ.τ.Ε., πού ἦταν ὀρισμένη γιὰ τίς 21-10-1994, νά πετύχει ἀναβολή (τελικά ἡ ἀναβολὴ ἐπιτεύχθηκε), νά κερδίσει χρόνον καὶ νά ἀνατρέψῃ τό σκηνικὸ στό δικαστικὸ ἐπίπεδον περιπλέκοντας ἀκόμα πῶς πολὺ τό θέμα. Παράλληλα ἐτοιμαζόταν ἡ νέα ἐπίθεσις κατὰ τῶν τριῶν μητροπολιτῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ παραπομπὴ τῆς προτάσεως-λύσεως στήν Ἱεραρχία, μετὰ τὰ τετελεσμένα γεγονότα (ἐκλογὲς Ἰγνατίου Λάπα καὶ Παντελεήμονος Μπεζενίτη), καὶ μετὰ τὴν μὴ εὕρεση κοινοῦ τόπου κατὰ τίς συνεδρίες τῆς Ἐπιτροπῆς, προοιῶνιζε δυσάρεστες καὶ ἐκρηκτι-

κές εξελίξεις.

Ἡ σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας ὁρίστηκε τὴν 19η καὶ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1994 μέ κύριο θέμα «Προτάσεις ἐπὶ τοῦ λεγομένου “ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος”. Εἰσηγητής ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἰερώνυμος».

Στό μεταξύ ὁ Εἰσαγγελέας Ἐφετῶν πού ἔκανε τίς ἀνακρίσεις, παρέπεμψε τόν μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη καί κάποιους κληρικούς τῆς μητροπόλεως Ἀττικῆς σέ τακτική δίκη μέ τήν κατηγορία τῆς ἀντιποιήσεως ἀρχῆς.

Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, τήν πρώτη ἡμέρα πελαγοδρόμησε ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μέ τίς ἐπὶ μέρους τοποθετήσεις τῶν μητροπολιτῶν. Τήν ἐπόμενη μέρα ἐπιστρατεύθηκε ὁ Πατρῶν Νικόδημος, ἄνθρωπος πού ἐπὶ εἴκοσι χρόνια ξέχυνε τό ἄσπονδο μίσος του κατά τῶν τριῶν μητροπολιτῶν ὡς Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς, στήν ὁποία συμμετεῖχαν καί οἱ Σιδηροκάστρου Ἰωάννης καί Σπάρτης Εὐστάθιος χωρίς νά μποροῦν νά ἐκφραστοῦν ἐλεύθερα ἐμποδιζόμενοι ἀπό τόν Πρόεδρο. Τό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο θά ἐκινεῖτο ὁ Πατρῶν προδιαγράφηκε ἀπό τήν πρόταση τοῦ Θηβῶν, πού τήν πῆρε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ὅρισε τήν Ἐπιτροπή μέ Πρόεδρο τόν Πατρῶν. Δεῖτε τά Πρακτικά τῆς ΙΣΙ τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1994:

«...23. Σεβ. Θηβῶν: Δυό προτάσεις διαφαίνονται νά ἀποφασίσουμε νά ἀρθοῦν τά ἐπιτίμια καί νά τοποθετηθοῦν εἰς Μητροπόλεις καί νά ἀναμένωμε τήν ἀπάντησιν. Αὐτό βεβαίως δέν εἶναι τελική ἀπόφασις, ἀλλά θά μεταφερθῇ ὡς τελική πρότασις πρὸς τοὺς τρεῖς ἀδελφούς. Προτείνεται ἡ ἄρσις τῶν ἐπιβληθέντων ἐπιτιμίων καί ἡ ἐπανατοποθέτησίς τῶν ἐν ἐκκρεμότητι ἀρχιερέων καί μετὰ τήν

θετικήν ἀπάντησίν των περί ἀποδοχῆς ἢ Ἱεραρχία θά ἄρῃ τό ἐπιβληθέν ἐπιτίμιον. (Σεβ. Θεσσαλκώτιδος: ἐπαναλαμβάνω ὅτι δέν δέχομαι διχοτόμησιν τῆς ἐπαρχίας μου).

24. Μακαριώτατος Πρόεδρος: Νά μεταβῇ ἀμέσως τώρα τριμελής ἐπιτροπή νά καλέσῃ τοὺς τρεῖς ἀδελφούς νά ἔλθουν ἐδῶ καί νά συναντηθῇ μαζί τους νά τοὺς ἀνακοινώσῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱ.Σ. τῆς Ἱεραρχίας ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Νικοδήμου, Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννου καί Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου.

25. Σεβ. Πατρῶν: Ἐφ' ὅσον ἤκουσα τό ὄνομά μου...»

Μέ ἀσαφεῖς σκέψεις καί θολές προτάσεις ὁ Πατρῶν δέν ἔδωσε καμιὰ ἀπολύτως δυνατότητα διαλόγου.

«...Μίλησε μόνο γιά Σολομώντεια λύση καί γιά διαμελισμό τῶν Μητροπόλεων.

Ἐγώ τόν παρακάλεσα νά μᾶς δώσῃ ἓνα σημείωμα μέ τίς συγκεκριμένες προτάσεις πού εἶχε νά μᾶς κάνει καί μέ τήν ὀριοθέτηση τῶν διαδικασιῶν πού ἔχουν ἀποφασίσει νά ἀκολουθήσουν.

Δέν ἀπάντησε μέ εὐθύτητα στήν παράκληση. Ζήτησε νά ἀποδεχτοῦμε ἐμεῖς τήν πρόταση, νά συμφωνήσουμε στόν διάμελισμό τῶν Μητροπόλεων μας κι ὑποσχέθηκε ὅτι μετὰ θά τά βροῦμε.

Ἦταν σαφές ὅτι μπροστά μας εἶχαμε μιά πλεκτάνη. Ἄν ἀποδεχόμεσταν αὐτή τήν πρόταση, θά ἐμπλεκόμεσταν σέ διαδικασία πού θά ὀδηγοῦσε στόν διασυρμό μας καί στήν ἐξόντωσή μας» (Εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ, σελ 603).

Μέ ἀπλά λόγια αὐτό πού ζητοῦσε ἡ ὁμάδα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πού κατεύθυνε ὅλη αὐτή τήν παρωδία, ἀπό τοὺς τρεῖς ἦταν: Δεχθεῖτε τόν διαμελισμό τῶν μητροπόλεων σας. Τότε θά ἀρθοῦν τά ἐπιτίμιά σας. Καί στή

συνέχεια έπαφίεστε στην (καλή!) διάθεση της Έκκλησίας να σ'ας τοποθετήσει κάπου άκαθόριστα (σέ κομμάτια των μητροπόλεών σας, πού θά διαμελισθοϋν, σέ άλλες μητροπόλεις ή πουθενά, άν έτσι κρίνει ή Σύνοδος).

«...Ή τελική πρόταση, πού κάναμε οί δυό, ό Λαρίσης κι έγώ, στόν Πατρών ήταν διατυπωμένη έτσι: Να άρουν τά έπίμια, πού είναι άντικανονικά κι άνυπόστατα κι έμποδίζουν την έπικοινωνία και την συμφιλίωση, και να μ'ας δώσουν ένα σημείωμα μέ τίς συγκεκριμένες προτάσεις τους, γιά να τίς μελετήσουμε και να άπαντήσουμε ύπεύθυνα. Έμεις είμαστε άνοιχτοί σέ διάλογο. Και έπιθυμία μας είναι να λήξει ή έκκρεμότητα και να άποκατασταθεί ή γαλήνη και ή συνεργασία στό σώμα της Ίεραρχίας.

Διαφοροποιημένος ό Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος, όταν ρωτήθηκε άν έξακολουθεί ν' άποδέχεται τή λύση της Μητροπόλεως Φαρσάλων και Δομοκού, άπάντησε ότι μένει στην άρχική τοποθέτησή του. Άρκεί μόνο ή Μητρόπολη αύτή να γίνει σύμφωνα μέ τούς Ίερούς Κανόνες και να λειτουργήσει μόνιμα.

Ή έπιτροπή έφυγε, γιά να άνακοινώσει στη συνέλευση των έπισκόπων τό περιεχόμενο της συνομιλίας μας. Και δέν ξαναγύρισε να μ'ας γνωστοποιήσει ποιά ήταν ή συνέχεια. Ή άγάπη είχε έξαντληθεί. Ή καταλλαγή έξατμίστηκε. Κι έπανήλθαν ή μανία κι οί κεραυνοί. Έξωδίκως μάθαμε, ότι μέ 38 ψήφους σέ σύνολο 79 Ίεραρχών, πού συγκροτούν τό σώμα της Ίεραρχίας και μέσα σέ φωνές και διαπληκτισμούς, ψήφισαν την παραμονή των άντικανονικών έπιτημίων. Και κοντά σ' αύτή την ψηφοφορία προστέθηκε και μία δεύτερη. Άποφάσισαν να ζητήσουν άπ' την Κυβέρνηση να ψηφι-

στεί Νόμος πού θά άπαγορεύει στους κληρικούς να προσφεύγουν στό Συμβούλιο της Έπικρατείας έναντίον άποφάσεων των συνοδικών όργάνων».

Και μερικές ακόμα λεπτομέρειες ένδεικτικές της στάσεως διαφόρων μητροπολιτών:

1) Πέραν της δικαιολογημένης άπουσίας του Δρυινουπόλεως Σεβαστιανού γιά λόγους υγείας, μ'ας προκαλεί έντύπωση ή άπουσία και άπό την πρωινή και άπό την άπογευματινή συνέλευση της Ίεραρχίας των: Κασσανδρείας Συνεσίου, Φλωρίνης Αύγουστίνου, Ύδρας Ίεροθέου και Καρυστίας Σεραφείμ. Πώς δέχθηκαν μέσα τους να παραδώσουν τούς τρεις άδελφούς τους στα νύχια των έμπαθών διωκτών τους και εκείνοι να παρακολουθοϋν τά τεκταινόμενα άπό μακριά;

2) Και μία δεύτερη μαύρη λίστα μέ όνόματα Ίεραρχών. Οί Ίεράρχες κλήθηκαν να ψηφίσουν ότι παραμένει έν ισχύει τό «έπίτιμιο της άκοινωνησίας» γιά τούς τρεις Ίεράρχες, γιατί προσέφυγαν στους κοσμικούς άρχοντες. Είναι ντροπή ένα διοικητικό δικαστήριο όπως είναι τό Σ.τ.Ε., στό όποίο έχει δικαίωμα να προσφεύγει κάθε όργανο διοικήσεως -μητροπολίτης- νομικού προσώπου Δημοσίου Δικαίου -όπως είναι ή Έκκλησία- να άποκαλείται άπό τούς Ίεράρχες «κοσμικοί άρχοντες». Άλλωστε πολλοί μητροπολίτες παλαιότερα προσέφυγαν στό Σ.τ.Ε., και οί άποφάσεις του Σ.τ.Ε. έγιναν πάντα δεκτές (προσφυγές Άχελώου, Εύρίπου, Βρεσθένης κατά της τοποθέτησής τους σέ εκκλησιαστικές σχολές, 2 προσφυγές Άνδρούσης Άναστασίου, πού έξεδιώχθη άπό την Άποστολική Διακονία, προσφυγές 4 μητροπολιτών της Άριστίνης Συνόδου κατά της ποινής της

δεκαετοῦς ἀργίας ἀπό τὰ συνοδικά σώματα πού τούς ἐπεβλήθη, προσφυγή τοῦ Κεφαλληνίας Προκοπίου γιά τήν ἔκπτωσή του ἀπό τή μητρόπολή του, κ.ἄ.). Δεῖτε πῶς διατυπώθηκε τό ἐρώτημα πού τέθηκε σέ ψηφοφορία:

«... Ἐφόσον... Θεολόγος καί Νικόδημος καταφρονήσαντες τῇ Ἐκκλησίᾳ, προσφυγόντες εἰς κοσμικούς ἄρχοντας καί παραβάντες τόν κανόνα τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καί παρά τὰς προσπάθειας τῆς Ἐκκλησίας ἐμμένουσι εἰς τὰς ἀντικανονικάς θέσεις των τό διά Συνοδικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθέν αὐτοῖς ἐπίμιον τῆς ἀκοινωνησίας παραμένει ἐν ἰσχύει».

Καί ἡ μαύρη λίστα κάποιων ἀπό τοὺς 39 μητροπολίτες πού ψήφισαν ΝΑΙ καί δέν τό περίμενε κανείς: Ἄρτης Ἰγνάτιος (εἶναι ὁ προηγούμενος), Μυτιλήνης Ἰάκωβος, Φωκίδος Ἀθηναγόρας, Θηβῶν Ἰερώνυμος, Καρπενησιῶς Νικόλαος, Σισανίου Ἀντώνιος, Μεσσηνίας Χρυσόστομος.

3) Στήν ἀπογευματινὴ συνεδρίαση ἐμφανίζονται 51 μόνον παρόντες. Οἱ 7 πού ἔφυγαν ἀξίζει νά καταγραφοῦν τὰ ὀνόματά τους: «Δημητριάδος» Χριστόδουλος, «Ἀλεξανδρουπόλεως» Ἀνθιμος, «Μεγάρων» Βαρθολομαῖος, Γόρτυνος Θεόφιλος, Ἐλασσῶνος Σεβαστιανός, Γυθείου Σωτήριος καί Φθιώτιδος Δαμασκηνός.

Ἐπίσης μέ 44 ψήφους ἐκ 50 παρόντων ἡ Ἱεραρχία ψήφισε:

«Λόγω τῶν κρατουσῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας νά προταθῇ εἰς τήν πολιτείαν καί νά περιβληθῇ μέ ἰσχύον νόμου ἢ ἐξῆς ἀποφάσεις: “Πράξεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήτου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ἀναφέρονται εἰς τήν διοίκησιν, τήν λειτουργίαν, ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν, τάξιν καί πειθαρχίαν Αὐτῆς, λαμβάνονται ὑπό

τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων κατὰ τήν ἀπόλυτον κρίσιν τήν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱερῶν κανόνων, δημοσιεύονται διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου “ΕΚΚΛΗΣΙΑ” καί δέν ὑπόκεινται εἰς ἐπικύρωσιν, ἔγκρισιν ἢ ἔλεγχον ἀπὸ κανένα Ὅργανον τῆς Πολιτείας. Κάθε ἀντίθετη διάταξις καταργεῖται”».

Τόση ἦταν ἡ ἐμπάθεια κατὰ τῶν 3, ὥστε ἀγνόησαν στοιχειώδη πράγματα πού πραγματικά ἐπιβάλλει ἡ συγκεκριμένη σχέση Ἐκκλησίας-Πολιτείας στήν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκλογή ἐπισκόπου π.χ. δέν θέλει ἔγκριση καί ἐπικύρωση ἀπὸ τήν πολιτεία μέ ἔκδοση Προεδρικῶν διαταγμάτων μέ διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας; Ἐπίσης, πόσες φορές δέν ἀκυρώθηκαν ἀποφάσεις διοικητικῶν ὀργάνων, ὅπως ἐκλογή ἐπισκόπου ἀπὸ τήν Ἱεραρχία (τρεῖς φορές ἀκύρωση ἐκλογῆς Θεοκλήτου Σετάκη στὰ Ἰωάννινα, ἀκύρωση ἐκλογῆς Δημητρίου Μπεκιάρη στήν Λάρισα, κ.ἄ.); Καί ὅμως 44 ἀπὸ τοὺς 50 παρόντες ψήφισαν αὐτά πού καμιά κυβέρνηση δέν ἐπρόκειτο νά τοὺς τὰ ἱκανοποιήσει γιά τή δεδομένη σχέση μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Τό τραγικὸ εἶναι ὅτι ὁ καθηγητὴς Βλάσης Φειδᾶς, ἄνθρωπος δεμένος στό ἄρμα τῆς σκληροπυρηνικῆς ὁμάδας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, παρέσυρε τό Θεολογικὸ Τμῆμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν νά ἐκδώσει ψήφισμα πού νά προτείνει τήν ἔκδοση τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Τό θέμα πλέον ἦταν καθαρὸ. Τό καθεστῶς Σεραφεῖμ δέν μπορούσε νά διοικήσει μέ ἄλλον τρόπο παρά μέ μοναδικὸ γνῶμονα τήν αὐθαίρεσιν καί τήν ἐμπάθεια. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ πράξεις του αὐτές ἦταν ἐκτὸς νομιμότητος, ἔπρεπε

Οἱ πρόσφυγες στήν Ἑλλάδα

Τό «κύκνειο ἄσμα»

ένός Μεγάλου Λαοῦ, πού σβήνει...

Τό 2012 τό περιοδικό μας (τεύχη 315, 316) εἶχε φιλοξενήσει σέ περίληψη μιά διάλεξη τοῦ σέρβο-αμερικανοῦ συγγραφέα-ἀκτιβιστή Serge Trifcovich, τήν ὁποία εἶχε δώσει στή Βαλτιμόρη, ΗΠΑ, τό 2010. Ἀφορμή γιά τή διάλεξη ἦταν ἡ «Παρέλαση Περνηφάνιας» ὁμοφυλοφιλικῶν κοινοτήτων, πού εἶχε γίνει στό Βελιγράδι τό 2009 καί τήν ὁποία, κατά τόν Trifcovich, εἶχαν χαιρετήσει οἱ ἡγετικές ἐλίτ Εὐρώπης καί Ἀμερικῆς καί εἶχαν συγχαρεῖ τήν Σερβία γιά τήν «πρόοδο» της! Ἐπιπροσθέτως εἶχαν θαυμάσει τό ἔργο τοῦ ζάπλουτου οὐγκρο-αμερικανοῦ κερδοσκόπου-ἐπενδυτῆ Τζόρτζ Σόρος, πού μέ «τό Ἴνστιτούτο Ἀνοικτῆς Κοινωνίας (OSI) πού ἵδρυσε καί τοῦ ἐκτεταμένου δικτύου ὁργανώσεων πού ἐλέγχει», κατάφερε νά καθιερώσει ἰδέες «πού πρὶν ἀπό δύο δεκαετίες θά φαίνονταν ἀδιανόητες, γελοῖες ἢ δαιμονικές στοὺς πολίτες τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης».

Στὴν ἀτζέντα τοῦ OSI καί τῶν συναφῶν ὁργανώσεων τοῦ Σόρος, κατά τόν Trifcovich, στίς ΗΠΑ ἀλλὰ καί σ' ὅλες τὰς χώρες ὅπου δραστηριοποιεῖται, περιλαμβάνονται ποικίλες δράσεις «φιλανθρωπικές», ὅπως ἡ νομιμοποίηση τῶν σκληρῶν ναρκωτικῶν, μιά καί ἡ χρῆση τοῦ ἐνδημῆ ἥδη ἀνεξέλεγκτη στίς κοινωνίες(!), τῆς εὐθανασίας, μέσω τοῦ προγράμματος «Σχεδιασμός γιά τό Θάνατο στήν Ἀμερική» -PDIA, κλπ. Ἰδιαίτερα «ὑποστηρίζει προγράμματα καί ὁργανώσεις, πού συνηγοροῦν ὑπέρ τοῦ δικαίωματος ἀμβλωσης καί πρόσβασης σέ μεθόδους ἐλέγχου τῶν γεννήσεων. Ἐνισχύει «γκέι» ἀκτιβιστές καί ριζοσπαστικούς φεμινιστές καί φυσικά «γάμους» μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἴδιου φύλου». Ἀλλὰ μέσα στίς «φιλάνθρωπες» αὐτές δράσεις ὑπάρχει καί μία, πού πρόσφατα προβάλλει σάν ἐφιάλτης γιά τή χώρα μας: ἡ ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀντιγράφουμε: «Ὁ Σόρος ἐνθαρρύνει τήν ἐλεύθερη μετανάστευση καί χορήγηση εἰδικῶν δικαιομάτων στοὺς μετανάστες. [...] Τό 1996 δημιούργησε ἓνα εἰδικό ταμεῖο, τό ὁποῖο ἔχει δώσει ἑκατομμύρια σέ «ἐθελοντικές» ὁμάδες δικηγόρων, πού δίνουν συμβουλές στό πῶς νά παρακάμψουν τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων μέ τήν προσπάθεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά ἐξασφαλίσει τό ἀνέλεγκτο τῶν αὐθαιρέτων τοῦ πράξεων, τά δεινά ὅμως γιά τήν Ἐκκλησία δέν φαίνεται νά ἔχουν τέλος.

Τελειώνει λοιπόν αὐτό τό μεγάλο

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

πτονται οί νομικές προϋποθέσεις» πού ισχύουν γιά τούς αυτόχθονες πολίτες, πρὸς ὄφελος τῶν μεταναστῶν!

Τότε, ὅλ' αὐτά πολλοί, βαυκαλισμένοι στήν ὄνειρική φούσκα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μας «κεκτημένου», τὰ θεωρήσαμε συνωμοσιολογία. Τώρα, ὅμως, πού τό μεταναστευτικό τσουνάμι χτύπησε τή χώρα μας, ζοῦμε πιά τό πρόβλημα στό «πετοί μας». Ὁ οἰκονομολόγος Θανάσης Τσιούμπας γράφει στήν ἐφημερίδα 'Ρήξη' («Μεταναστευτικό καί ΜΚΟ», φ. 120, 2016): «Ὁ Σόρος εἶναι γνωστός ἀπό παλιά. Ἀπό τή δράση του μέσω ΜΚΟ γιά τήν ἀποδόμηση τῶν πρώην σοσιαλιστικῶν χωρῶν, [...] γιά τή διάλυση τῆς Γιουγκοσλαβίας, γιά τόν ἔλεγχο πού ἔπαιξαν οἱ ἐλεγχόμενες ἀπό αὐτόν ὁργανώσεις στή Λιβύη καί, βέβαια, [...] (γιά) τή στήριξη τῶν δυνάμεων πού μεταβάλλουν τή Συρία σέ ἐρείπια καί ἀνοιχτό τάφο. Φυσικά, δέν θά μπορούσε νά μὴν παρέμβει καί στό προσφυγικό. Μιλώντας σέ διεθνές φόρουμ γιά τό μέλλον τῆς Εὐρώπης, ὁ περιβόητος χρηματιστής ἀνακοίνωσε τήν ἵδρυση ταμείου ἀλληλεγγύης μέ στόχο τήν οἰκοδόμηση σπιτιῶν γιά τούς πρόσφυγες καί μετανάστες πού δέν ἔχουν ποῦ τήν κεφαλὴν κλίνη στή χώρα μας. [...] «Ὁ στόχος μου εἶναι διπλός» εἶπε. «Πρῶτον, νά δείξουν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀλληλεγγύη πρὸς τούς Ἕλληνες καί δεύτερον νά δείξουν οἱ Ἕλληνες ἀλληλεγγύη στοὺς ξένους». Μέ τὰ χρήματα τοῦ νεότευκτου ταμείου θά μπορούσαν νά χτιστοῦν σπίτια ἀλληλεγγύης ἢ νά ἐνοικιαστοῦν ἥδη ὑπάρχοντα. Ἔτσι θά μπορούσε νά μπεῖ κάποιο φρένο στή συντελούμενη ἀνθρω-

πιστική καταστροφή. Τὰ χρήματα τοῦ ταμείου, συνέχισε ὁ κύριος Σόρος, θά δοθοῦν σέ ἐλληνικές ὁργανώσεις τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖες προσφέρουν ἤδη βοήθεια τόσο σέ ντόπιους ὅσο καί σέ ξένους. Ὁ «φιλόανθρωπος κερδοσκόπος» δέν χάνει εὐκαιρία νά ὑπαγορεύσει στοὺς Εὐρωπαίους τήν πάγια θέση του γιά τήν παγκοσμιοποίηση καί τὰ ἐθνικά κράτη: «Οἱ πρόσφυγες εἶναι τό ἀγαθὸ πού πρέπει νά προστατευτεῖ, τὰ σύνορα εἶναι τό πρόβλημα», εἶχε δηλώσει πρόσφατα!...

Στή «φιλανθρωπική» δράση τῶν «Μή Κυβερνητικῶν Ὁργανώσεων» (ΜΚΟ), τῶν «ὁργανώσεων τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν», κατὰ τόν Σόρος, πού θά διαχειριστοῦν τὰ ποσά τῆς «ἀλληλεγγύης» γιά τούς πρόσφυγες, ἀναφέρεται μέ πρόσφατο ἄρθρο της στό διαδίκτυο (βλ. newsbomb.gr, 4/3/16), ἡ δημοσιογράφος Μ. Γιαχνάκη, ἀφοῦ, πρὸς τιμὴν της, σημειώσει ὅτι ὅ,τι γράφει «δέν ἀφορᾷ σέ ὅλες τίς ΜΚΟ πού δραστηριοποιοῦνται στή χώρα μας, κάποιες ἀπό τίς ὁποῖες παράγουν πολύτιμο ἀνθρωπιστικό ἔργο...» Ἡ ἀνάρτηση τῆς Μ.Γ. τιτλοφορεῖται: «Διανύουμε τήν ἐποχὴ παντοκρατορίας τῶν ΜΚΟ - Πακτωλὸς χρημάτων καί περίεργα παιχνίδια σέ βάρος τῆς χώρας μας». Ἀντιγράφουμε: «Κανείς δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητήσει ὅτι τό πάνω χέρι στήν Ἑλλάδα στό θέμα τῆς προσφυγικῆς κρίσης τό ἔχουν οἱ ΜΚΟ καί ὄχι ἡ Κυβέρνηση. Ἀκόμη ὅμως καί σέ θέματα ἀσφαλείας τῆς χώρας μας πού εἶναι ἅμεσα συνδεδεμένα μέ τό προσφυγικό, οἱ ὁργανώσεις αὐτές μέ τίς εὐλογίες ξένων κέντρων δροῦν στήν Ἑλλάδα λει-

τουργώντας ως κράτος εν κράτει. Τήν σημερινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται αυτή τη στιγμή η χώρα, κάποιοι την είχαν προετοιμάσει λίγα χρόνια νωρίτερα. Η δημόσια ασφάλεια έκκωρήθηκε στις ΜΚΟ από το 2011 και μάλιστα επί πληρωμή, όταν τότε νομοσχέδιο του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για τη χορήγηση ασύλου, ήθελε αυτές τις οργανώσεις να βοηθούν τους υπαλλήλους στην υποδοχή των μεταναστών και προσφύγων. Οί ΜΚΟ ήταν αυτές που διενεργούσαν συνεντεύξεις και προετοίμαζαν τις θετικές ή απορριπτικές αποφάσεις για τις αιτήσεις ασύλου. Ποιός όμως ήλεγχε τελικά ποιός κρύβεται πίσω από τις συγκεκριμένες ΜΚΟ; Πόσο αξιόπιστες ήταν να ανταποκριθούν; Ποιοί τις χρηματοδοτούσαν; Μάλιστα εκείνο το νομοσχέδιο είχε κι άλλο ένα άγκάθι -τό όποιο ισχύει και σήμερα- ότι τα μέλη αυτών των οργανώσεων δεν ήταν αναγκαίο να είναι Έλληνες. Δυστυχώς, η πολιτική [...] (του) «μπάτε σκύλοι αλέστε», συνεχίζεται και σήμερα σε μία χώρα σε κρίση και σε συναγερμό, που την κουμαντάρουν στο πιό «καυτό» της θέμα οί Μή Κυβερνητικές Οργανώσεις και όχι η έκλεγμένη κατά τά άλλα κυβέρνηση. [...] Τό παιχνίδι των ΜΚΟ ήταν γνωστό, όμως κανείς δυστυχώς δεν ήθελε και δεν κατάφερε να τό ελέγξει. [...] Η ταυτοποίηση των στοιχείων των προσφύγων, όσο και να μὴν θέλουμε να τό λέμε, είναι αδύνατον να γίνει σωστά, [...] μέ αποτέλεσμα όλο τό βάρος να πέφτει στις ΜΚΟ, στίς όποιες τελικά δίνεται έτσι η διακριτική ευχέρεια να αποφασίζουν ποιοί θά μείνουν και ποιοί θα

φύγουν από τό χώρα, όταν ανοιγοκλείνουν τά σύνορα. [...] Βεβαίως, οί πρόσφυγες έγιναν και ό Δούρειος Ίππος για να αναλάβουν τά ήνία της χώρας οί ΜΚΟ μέ ένα και μόνο σχέδιο: Νά αλλοιωθεϊ ό χαρακτήρας της όρθόδοξης Ελλάδας, της χώρας των γραμμών, των τεχνών και του πολιτισμού. Οί ξένες δυνάμεις παίζουν καθοριστικό ρόλο, αφού βοηθάνε τους τραπεζίτες (σ.σ. τύπου Σόρος και Σία) να πραγματοποιήσουν τά σχέδιά τους μέ τό να στήνουν χιλιάδες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που προωθούν την πολυπολιτισμικότητα... »

Οί πολίτες αυτής της χώρας σήμερα στεκόμαστε μέ ανάμικτα συναισθήματα οίκτου και φόβου μπροστά στο πρόβλημα. Βλέπουμε την τραγικότητα των περιστάσεων, που ξεσήκωσαν τόσες ψυχές να αφήσουν τις εστίες τους και να μπουν στην περιπέτεια της προσφυγιάς, ούκ όλίγοι δέ εξ αυτών να πνιγούν, στην προσπάθειά τους να περάσουν από τά τουρκικά παράλια σε χώρα της ΕΕ, θύματα, εκτός των άλλων, αετονύχνηδων εμπόρων φρούδων ελπίδων για μία πολυπολιτισμική «γῆ της επαγγελίας». Τά ρεπορτάζ ανεβάζουν τόν αριθμό αυτών των

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Διμηνιαίο Δελτίο

Έκκλησιαστικής Ένημέρωσης

Κωδικός 2360

Ίδιοκτήτης-Έκδότης

ό Αρχιμανδρίτης

Ειρηναίος Μπουσδέκης

Διεύθυνση

190 11 Αυλών-Άττικής

Τυπογραφείο Κωνσταντίνου Σανιδά

Ίωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

θυμάτων σέ πάνω από 700 από τήν ἀρχή τοῦ 2015 μέχρι σήμερα, καί εἶναι σέ μεγάλο ποσοστό παιδιά. Εὐρωπαῖοι ἡγέτες, ἐξ ἄλλου, ἔχουν χαρακτηρίσει τήν Ἑλλάδα ὡς τήν «πιό φιλική πρὸς τοὺς πρόσφυγες χώρα τῆς Εὐρώπης καί ὡς ἐκ τούτου τήν καταλληλότερη νά τοὺς φιλοξενήσει». Τή θέση αὐτή τήν υἱοθετοῦν πολιτικές μας ἐλίτ καί τήν προβάλλουν τά μεγάλα ἑλληνικά ΜΜΕ, δημόσια ἢ ἰδιωτικά. Ὁ λαός, σέ μεγάλο μέρος του, ὀργανώνεται ὄντως αὐθόρμητα γύρω ἀπό φιλανθρωπικούς πυρῆνες ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς δύστυχους ἐγκλωβισμένους τῶν πανάθλιων καταυλισμῶν. Τό τραγικό, ὅμως, καί δυστυχῶς ὁρατό πιά, ἐνδεχόμενο εἶναι ὅτι αὐτή ἡ πραγματι μεγαλειώδης πράξη ἀνθρωπιᾶς νά καταγραφεῖ στήν Ἱστορία ὡς τό ὑπέροχο «κύκνειο ἄσμα» ἐνός Μεγάλου Λαοῦ, πού ἔσβηνει!...

Δημοσιογραφικές ἐκτιμήσεις θέλουν τή σύνθεση τῶν ροῶν τῶν προσφύγων νά διαμορφώνεται κάπως ἔτσι: 45% ἄνδρες, 25% γυναῖκες, 30% παιδιά. Πολλά ἀπό τά παιδιά ταξιδεύουν μόνα τους, ἀσυνόδευτα. Τά κανάλια ἐστιάζουν κυρίως στά γυναικόπαιδα, πού εἴτε θαλασσοπνίγονται εἴτε ζοῦν (ἢ πεθαίνουν) κάτω ἀπό ἄθλιες συνθῆκες στοὺς καταυλισμούς. Κάποιοι ὅμως λένε ὅτι ἔχουν παρατηρήσει εἰδικά δρομολόγια πλοιαρίων μέ νέους «πρόσφυγες», εὐρωστους καί μέ οἰκονομική ἄνεση, πού μόλις μποῦν στή χώρα μας καταστρέφουν τά διαβατήριά τους, παραλαμβάνονται ἀπό ὑποπτες ΜΚΟ καί διακινούνται διακριτικά. Μήπως πρόκειται γιά σκοτεινή διαδικασία διαλογῆς προ-

σωπικοῦ, πού ἔχει ἀρχίσει ἤδη στή χώρα ἐκκίνησης; Μήπως αὐτοί οἱ πρόσφυγες ἀποτελοῦν προεπιλεγμένο ἀνθρώπινο δυναμικό γιά τήν οἰκονομική μηχανή τῆς βόρειας Εὐρώπης, πού τό ἔχει ἀνάγκη ἢ «ἐν ἀμαρτίαις» γερασμένη ἥπειρος, διψασμένη καθὼς εἶναι λόγω δημογραφικῆς λειψυδρίας; Ἐχει ἤδη κατατεθεῖ ἀπό ἐπίσημα χεῖλη ἢ ἀποψη ὅτι τό προσφυγικό θά λύσει τό δημογραφικό πρόβλημα τῆς Εὐρώπης!

Φαίνεται ὅτι τό κλείσιμο τῶν βορείων συνόρων τῆς πατρίδας μας, πού ἐγκλώβισε ἐδῶ τόσοι πρόσφυγες, ἦταν προμελετημένο. Σχεδιάστηκε ἔτσι μέ στόχο νά μείνουν ἐπ' ἀόριστον, καί, ἀφοῦ καταρτισθοῦν κατάλληλα ὡς ὑπερεθνικοί πολίτες, εἴτε νά ἐπιλεγοῦν μελλοντικά πρὸς προώθηση οἱ μὴ ἄμεσα σήμερα ἐπιλέξιμοι, κυρίως γυναικόπαιδα ἢ ἀνειδίκευτοι, εἴτε νά ριζώσουν ἐδῶ. Μήπως δέν ὑπάρχει καί ἐδῶ δημογραφικό κενό πρὸς κάλυψη; Νά μετατραπεῖ δηλαδή ἡ Ἑλλάδα σέ μιά ἐθνοπολιτισμική βαβέλ, σέ ἀποθηκευτικό χῶρο ἀνθρώπων ἀπάτριδων στὸν προθάλαμο τῆς Εὐρώπης. Ἦδη λαμβάνονται ἀποφάσεις σέ επίπεδο ΕΕ ἢ ἐξωθεσμικά (βλ. πιό πάνω δηλώσεις Σόρος) γιά οἰκονομική στήριξη τῆς μόνιμης ἐγκατάστασής τους. Πάντως, σήμερα βρίσκονται ἐγκλωβισμένοι ἐδῶ πάνω ἀπὸ 53 χιλιάδες, ἀριθμὸς πού συνεχῶς αὐξάνει. Κάποιες προβλέψεις λένε ὅτι τελικά θά φτάσει σέ μερικές ἑκατοντάδες χιλιάδες, ἐνῶ ξένες ἔγκυρες ἐφημερίδες θεωροῦν ὡς προαποφασισμένη τήν ἐγκατάσταση ἄνω τῶν 500 χιλιάδων νέων ἀνθρώπων. Ἵσως καί ἄνω τοῦ ἑκατομμυρίου...

Μὰς λείπει...

Επ' ευκαιρία τῆς συμπλήρωσης τριῶν χρόνων ἀπό τῆς ἐκδημίας τοῦ ἀείμνηστου πνευματικοῦ πατέρα, αἰσθάνθηκα τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποτυπώσω σ' αὐτό τό ταπεινὸ κείμενο τὰ συναισθήματα πού μέ κατακλύζουν. Γιατί ἐκεῖνος σκεπτόταν τόσο πλατειά καί τόσο ἀνώτερα. Ἐλπίζω νὰ διερμηνεύω ὅλων, ὅσοι τὸν γνωρίζαμε, τὴν ἐγκαρδιότητα καί τὰ συναισθήματά τους γιὰ αὐτόν.

Εὐγνώμονα, λοιπόν, στρέφουμε τὴν

Πόσο θὰ ἀντέξει ὁ λαὸς μας, μέσα στὴν οἰκονομικὴ κρίση πού τὸν μαστίζει, νὰ δείχνει ἀλληλεγγύη ἔστω προσωρινὰ σέ τόσοις δυστυχισμένους; Καί τό πιό κρίσιμο ἐρώτημα: πᾶς θὰ μπορέσει νὰ περισωθεῖ αὐτός ὁ ἴδιος καί νὰ ἐνσωματώσει τόσο πλῆθος νέων κατοίκων, ὅταν βλέπουμε ὅτι βρίσκεται σέ «μανιοκαταθλιπτική» γεροντικὴ παρακμή; Ὅταν ἀρνεῖται νὰ ζήσει συλλογικά σάν λαὸς ξανά στὴν ἱστορία καί ἐπιλέγει τὴν «ἀπόσυρση» στό ἡδονικὸ νιρβάνα τοῦ ἱστορικοῦ του ἀφανισμοῦ; Ὅταν ἐκδαπανᾷ ὅσο σφρίγος τοῦ ἔχει ἀπομείνει σέ παράφορες δράσεις: ἰδεοληπτικές διεκδικητικές ἐξεγέρσεις τοῦ «τσαμπουκά» καί τῆς «ἀρπαχτῆς»· ἐξαρτήσεις ἀπὸ ψυχότροπες ναυωτικές οὐσίες· ἀποδράσεις σέ ἀτομοκεντρικὲς ἠθικά ἀχαλίνωτες τέρψεις μέ μηδενικὸ ἀντίκρισμα γιὰ τὴν κοινωνία· φυγὴ πρὸς τὴ μετανάστευση γιὰ ἀνάδειξη ὑποτιθέμενων «ὑπερπροσόντων»· κατάληξη στό μηδέν διὰ τῶν ἀμβλώσεων καί

σκέψη μας στὴ σεπτὴ σκιά πού ἀρωμάτισε τὴν ζωὴ μας μέ τὴν ταπεινότητα, τὴν ἀνθρωπιά, τὴν γενναιότητα, τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴν καρτερία καί τὸν αὐτοσεβασμό. Γιατί ἂν δέν διέθετε γενναιότητα καί τὴν καρτερικότητα, δέν θὰ μπορούσε νὰ ἀντιμετωπίσει ὅλο τό δράμα πού ὁ Θεὸς ἔταξε νὰ ζήσει αὐτός ὁ μεγάλος Δάσκαλος. Ὅλα τὰ παραπάνω δέν τὰ διέθετε θεωρητικά, ἀλλὰ μέ τὴν Ἁγία ζωὴ του τὰ μετέδιδε στά πνευματικὰ του παιδιὰ.

τῆς αὐτοκτονίας;...

Ὁ S. Trivonich στὴ διάλεξή του, πού εἶπαμε στὴν ἀρχή, εἶχε ἐπισημάνει ἀκόμα: «ὁ Σόρος ἐπιδιώκει νὰ γεννιοῦνται ὅσο τό δυνατό λιγότεροι Εὐρωπαῖοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί». Αὐτό δένει μέ ἓνα ἀπὸ τὰ συμπεράσματα πρόσφατης συνέντευξης τοῦ ἐκδότη συγγραφέα καί πολιτικοῦ ἀναλυτῆ Γιώργου Καραμπελιά, πού εἶδαμε στό ardin-rixi.gr, ὅτι ἡ γέννηση σήμερα στὴν Ἑλλάδα ἐνός ἀκόμα παιδιοῦ ἀπὸ Ἑλλινες γονεῖς, συνιστᾷ «πράξη ἀντίστασης» ἐνάντια στὴν προμελετημένη παρακμακὴ πορεία τῆς. Ἐμεῖς, θὰ προσθέταμε καί τὴν ἐπιστροφὴ στὴν πατρίδα κάποιου πού ἔφυγε λόγω οἰκονομικῆς κρίσης καί θὰ λέγαμε ὅτι ἔτσι θὰ ἀνοιγόταν, ἴσως, μιά προοπτικὴ νέας, ἐπικαιροποιημένης «Ἐθνικῆς Ἀντίστασης», γιὰ νὰ ἀνθίσει ξανά ὁ οἰκουμενικὸς Ἑλληνισμὸς στό κῶρο τοῦτο, τοῦ «Κυρίου συνεργοῦντος»...

Ἐ. Χ. Οἰκονομάκος

Βιώνε τό καλό μέσα του σάν φυσιολογική λειτουργία καί πραγμάτωνε τό αγαθό καί ωφέλιμο ταπεινά. Ἡ ἀνθρωπιά του ἦταν πληθωρική καί βαθεία καί τό μυαλό του ἀκονισμένο. Ἴσως ὁ Θεός τοῦ ἐπέβαλε αὐτήν τήν δοκιμασία ὅσο ζοῦσε, γιά νά μᾶς διδάξει μέ τήν ζωή του, τήν ὑπομονή καί τήν ἠθική τελειότητά του, τήν Ἀλήθεια, τήν Γνώση καί τήν ἀνθρωπιά. Ἀπό αὐτήν τήν ἀποψη, εἴμαστε τυχεροί, ὅσοι ζήσαμε στιγμές κάτω ἀπό τό πετραχήλι του, γονατισμένοι καί δεχόμεστε τό ὀξυγόνο τοῦ ἠθικοῦ πνευματικοῦ ὀπλισμοῦ του, πού μᾶς ἀνέβασε σέ σφαίρες ὑψηλότερες, ἀπό τήν τύρβη τῆς καθημερινότητας καί τῆς φθορᾶς τῆς ἀμαρτίας. Αὐτές οἱ στιγμές θά μοῦ μείνουν ἀξέχαστες. Ὅμως ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ τέλους. Ἐπese, μά δέν πέθανε. Τόν ἀνασταίνει ἡ Ἀγάπη τῶν παιδιῶν του, τό ἀγιοκέρι πού ἀνάβουμε κάθε φορά καί τό ταπεινό προσκύνημα στόν τάφο του.

Ὁ τάφος του μοσχοβολᾷ τήν θυσία καί ἀνιδιοτελή προσφορά του. Πέρα ἀπό τό προσωπικό του δράμα, τοποθέτησε τήν ζωή του σωστά καί ὀρθόδοξα. Ὑπερασπίστηκε τό Χρέος πρὸς τά πνευματικά του παιδιά, ἀδιαφορώντας γιά τίς ἐπώδυνες συνέπειες. Ἡ ἀποστολή του ὑψηλή, πού τή φώτιζε ἀδιάκοπα μιά λαμπάδα θυσίας,

ἐγκαρτέρησης καί προσφορᾶς.

Ὁ ἀγαθὸς ἐργάτης τοῦ ὥραίου καί τοῦ καλοῦ δέν κρίνεται ἀπὸ τό ἂν ἔφτασε στό τέλος του, ἀλλά ἀπὸ τόν δρόμο πού διάλεξε νά πορευτεῖ ὠφελώντας τόσες ψυχές, τόσες ὑπάρξεις.

Ὅσοι γνωρίσαμε τόν σεβαστό πατέρα ἐλπίζω νά δεχτήκαμε τήν εὐεργετική ἐπίδραση πού εἶχε σέ ἐμᾶς, αὐτή ἡ εὐτυχής συγκυρία, νά γνωρίσουμε τήν ἐλπίδα, τήν στοργή καί τήν πίστη. Μπορεῖ νά πληγώθηκε κατάβαθα ἀπὸ τήν ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων, ὅμως ἡ μνήμη μας γιά αὐτόν ἀπαλύνει καί τά συναισθήματά μας, ἀνακουφίζει τήν ψυχὴ καί ἡρεμεῖ τό μυαλό μας.

Τό πνευματικό φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ πού ἐκπορευόταν μέσα ἀπὸ τήν ζωή του, μᾶς δίδαξε ὅτι οἱ Μεγάλοι δέν περιμένουν ἀνταπόδοση καί ὅτι ἡ προσφορά δέν γίνεται προσμένοντας ἀνταλλάγματα.

Ὁ μεγάλος Θεός τοῦ ἐπεφύλαξε χαρούμενα καί Χριστιανικά τά τέλη τῆς ζωῆς του. Ὀλόψυχα ἀκουμπάμε ὅλοι τήν ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη μας στὴν μνήμη του. Ἐρχόμαστε ταπεινοί προσκυνητές καταθέτοντας τά μύρα τῆς ψυχῆς, ἀγιοκέρι στὴν θύμισή του.

Ὁδηγὸς ἀπλότητας, μᾶς κατευθύνει μέ τήν σιωπὴ του.

Ἀλεξ. Θέμελη-Διάκουρη

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-plioforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr